

Sygn. akt IX U 2283/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 18 października 2016 r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn.akt IX U 2283/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18.10.2016r Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

odmówił J. S. ponownego ustalenia wysokości emerytury przez przeliczenie podstawy jej wymiaru gdyż nie przedłożył nowych dowodów ani nie ujawnił okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na wysokość świadczenia.

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji i wniósł o jej zmianę. Zarzucił, że nie miał żadnego wpływu na wybranie podstawy wymiaru składek przy ustalaniu wysokości renty bo odbyło się to drogą służbową między organem rentowym a jego pracodawcą.

Gdyby zaś miał taką możliwość, to wybrałby zarobki z lat 1985-1986 i wtedy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty a obecnie emerytury wynosiłby 197% a nie 143,24% i zaświadczenie o wysokości zarobków za te lata dołączył do wniosku.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniosł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Decyzją z dnia 20.01.1989r od 1.12.1988r przyznano J. S. rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto wynagrodzenie z ostatnich 12-tu miesięcy zatrudnienia od V.1987r do VIII.1987r oraz od XI.1987r do VI.1988r i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 110,69%.

Następnie na wniosek ubezpieczonego decyzją z dnia 18.04.2000r przeliczono ubezpieczonemu rentę i nowy wskaźnik wysokości podstawy jej wymiaru wyniósł 139,32% zaś po doliczeniu pełnej wartości deputatu węglowego decyzją z dnia 21.12.2001r organ rentowy ustalił ten wskaźnik w wysokości 141,65% a następnie decyzją z dnia 29.03.2006r na 142,82% za lata 1980-1989.

Ubezpieczony wielokrotnie składał wnioski o ponowne ustalenie wysokości renty i obliczenie wysokości podstawy wymiaru z lat 1985-1986, następnie w 2005r złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru z 6-ciu lat kalendarzowych z 15-tu przepracowanych.

Organ rentowy wydawał decyzje odmowne w rozpoznaniu tych wniosków a prawidłowość tych decyzji stwierdzał tut. Sąd w wyrokach z dnia 9.10.2002r sygn.akt IX U 1782/02 i z dnia 12.09.2005r sygn.akt IX U 997/05.

Tutejszy Sąd wyrokiem z dnia 10.12.2008r sygn.akt IX U 3601/08 zmieniając decyzję (...) Oddział w R. z dnia 12.06.2008r zobowiązał organ rentowy do przeliczenia świadczeń rentowych J. S. z uwzględnieniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 143,24% okresu składkowego 167 miesięcy i 13 miesięcy okresu nieskładkowego.

Wskaźnik ten został obliczony przez biegłą od podstawy wymiaru składek z lat 1980-1989 gdyż po przyznaniu renty ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu (akta sprawy IX U 997/05 i IX U 3601/08, akta rentowe).

Na mocy decyzji z dnia 2.12.2009r przyznano ubezpieczonemu emeryturę od 2.11.2009r. Do ustalenia podstawy jej wymiaru przyjęto podstawę wymiaru renty tj. wskaźnik 143,24% z 31 lat 9 miesięcy okresów składkowych i 1 roku 1 miesiąca okresów nieskładkowych i 1 roku 11 miesięcy okresów uzupełniających.

Na skutek odwołania ubezpieczonego od decyzji z dnia 12.10.2012r tut. Sąd wyrokiem z dnia 16.01.2012r sygn.akt IX U 1615/11 zobowiązał organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego z zastosowaniem przeliczników górniczych – przelicznika 1,5 do 143 miesięcy pracy górniczej i przelicznika 1,8 do 43 miesięcy pracy górniczej (załączone akta sprawy IX U 1615/11).

W dniu 12.10.2016r J. S. złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury przez przeliczenie podstawy jej wymiaru ze wskaźnikiem 197% bo gdyby miał możliwość wyboru podstawy wymiaru ubiegając się o rentę wybrałby podstawę z lat 1985-1986 a nie z dwunastu miesięcy.

W oparciu o powyższe, Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015, poz. 748 j.t.) prawo do świadczenia lub ich wysokości ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe

dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości.

Ubezpieczony nie przedstawił żadnych nowych dowodów ani nie wskazał okoliczności mających prawo do świadczeń.

Zaświadczenie o zarobkach za lata 1985-1986 nie jest takim nowym dowodem gdyż było już wcześniej dołączone, zarobki z tego okresu uwzględniono do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru renty z lat 1980-1989.

Ubezpieczony składając wniosek o rentę za pośrednictwem zakładu pracy wskazał zarobki z 12-tu miesięcy a nie 24 miesięcy i jego wniosek o przeliczenie renty na podstawie art. 111 ustawy były już przedmiotowej postępowania w powoływanych sprawach sądowych.

Emerytura ubezpieczonego mogła być obliczona od podstawy wymiaru składek z 10-ciu kolejnych lat kalendarzowych wybranych z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub z 20-tu lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (art. 15 ust. 1 i ust. 6 cytowanej wyżej ustawy).

Dla ubezpieczonego korzystniejsze było przyjęcie zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach podstawy wymiaru renty.

Składając wniosek 12.10.2016r ubezpieczony nie przedstawił żadnych dowodów pozwalających na przeliczenie emerytury od podstawy wymiaru zgodnie z zasadami określonymi w art. 111 ust. 1 i 2 ww ustawy.

Zatem w świetle powołanych przepisów i złożonych w sprawie dowodów wysokość emerytury ubezpieczonego jest ustalona obecnie prawidłowo.

Ubezpieczony uważa, że został przez pracodawcę przy sporządzaniu wniosku o rentę wprowadzony w błąd bo korzystniejsze były dla niego zarobki z 24 miesięcy a nie z 12-tu miesięcy i z tego tytułu ponosi szkodę w postaci niższej renty a obecnie emerytury. Na podstawie odwołania od zaskarżonej decyzji ubezpieczony nie może skutecznie dochodzić naprawienia tej szkody.

Możliwe było to jedynie na drodze postępowania cywilnego.

Z tych też względów Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie jako pozbawione podstaw.

Sędzia